

3 septembrie – 9 septembrie

Isus le spunea oamenilor: „Veniți după Mine!”

Textul de memorat: „[Oile] nu merg deloc după un străin; ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor.” (Ioan 10:5)

În anul 362 d. H., împăratul roman Iulian a început o campanie de revigorare a păgânismului. Creștinismul punea stăpânire pe Imperiul Roman, iar el și conducătorii păgâni erau îngrijorați. Într-o replică dată unui important preot păgân, Iulian își exprimă îngrijorarea și ne dezvăluie unul dintre secretele creșterii rapide a bisericii creștine: „Cred că atunci când s-a întâmplat ca săracii să fie neglijați și desconsiderați de preoți [păgâni], galileenii hulitori [creștinii] au observat aceasta și s-au dedicat binefacerii... [Ei] le dau ajutor nu numai săracilor lor, ci și săracilor noștri, și oricine vede că poporul nostru nu primește ajutor de la noi.” - Citat de Rodney Stark, în *Cities of God* (San Francisco: HarperCollins Publishers, 2006), p. 31

Romanii au contat pe dispariția creștinismului, odată cu moartea inițiatorului lui, Isus Hristos. Totuși nu mică le-a fost surprinderea să constate că un număr record de romani au ales să-L urmeze pe Galileean. Și cum au explicat ei aceasta? Adepții lui Isus manifestau iubirea Sa prin împlinirea nevoilor de bază ale oamenilor. Ei imitau exemplul Său.

Nu era de mirare că atât de mulți aleseseră să-L urmeze!

Duminică, 4 septembrie – Cei care cunosc glasul Său

1. Citește Ioan 10:1-5,16. De ce anume este nevoie pentru a-i putea conduce pe oameni la Isus? Cum îi putem ajuta să audă glasul Său?

Șoapta unui prieten are mai multă putere de a-i atrage pe oameni la Isus decât strigătul unui străin. Când ne împrietenim cu oamenii și le câștigăm încrederea, Păstorul cel Bun (Ioan 10:11,14) îi ajută, prin noi, să audă glasul Său, să îl recunoască și să-L urmeze pe El,

Înainte însă de a-i ajuta pe alții să cunoască glasul lui Isus, noi înșine trebuie să îl cunoaștem. Avem nevoie de discernământ divin pentru a deosebi vocea Sa de vocea vicleanului Satana. Să nu pierdem din vedere că marea luptă este reală și că avem un dușman care se străduiește din răspuțeri să-i țină pe oameni departe de Isus.

Când cunoaștem glasul lui Isus, îi putem ajuta și pe alții să-l cunoască. El ne vorbește prin natură (chiar dacă este grav afectată de păcat), prin intervențiile Sale providențiale, prin influența Duhului Sfânt, prin oamenii evlavioși și prin Cuvântul Său. (Vezi Ellen G. White, *Calea către Hristos*, cap. 10, „Cunoașterea de Dumnezeu”.) Ar trebui să avem mare grijă ca nu cumva să fim călăuze oarbe pentru cei orbi, așa cum a avertizat Isus (vezi Matei 15:14)!

Cum a reușit Isus să-i atragă pe oameni la Sine? Puterea Sa de atracție se datorează dăruirii de sine, Atunci când vom abandona egoismul și când vom avea caracterul unui slujitor, permițându-I Lui să trăiască în noi, oamenii vor răspunde la chemarea pe care El le-o face prin noi.

Ca reprezentanți ai Celui care este Păstorul cel Bun, suntem chemați să oglinдим slujirea Sa, atunci când îi îndemnăm să-L urmeze. Verbele sincere și slujirea onestă care reflectă dragostea jertfitoare a lui Isus deschid urechile oamenilor și dărâmă barierele dintre societate și biserică.

Cum îi puteți ajuta în mod concret pe cei din jur să audă glasul Păstorului?

Luni, 5 septembrie – Cei care îi caută pe oameni

2. Citește Luca 19:10; Marcu 1:17; Luca 9:2 și Apocalipsa 14:6,7. Care este ideea comună a acestor texte? Altfel spus, ce ne îndeamnă ele să facem?

Membrii unei biserici adventiste de ziua a șaptea au înălțat mulți ani la rând rugăciunea: „Doamne, Te rugăm să-I aduci pe oamenii din localitatea noastră în biserica Ta și la Tine”, de parcă biserica ar fi un magnet uriaș, capabil să-i atragă pe toți în ea, ca prin farmec. Da, este adevărat că unii oameni vin la biserică din proprie inițiativă, căutându-L pe Dumnezeu fără vreun efort concret din partea noastră. Dar ce are de făcut biserica atunci când anii trec și niciun om nu intră pe porțile ei? Dacă nu facem altceva decât să ne rugăm, nu respectăm metoda lui Isus de câștigare a sufletelor. El ieșea în mijlocul oamenilor, socializa cu ei, căuta personal ca să-i salveze. „Nu trebuie să așteptăm ca oamenii să vină la noi, ci să-i căutăm acolo unde se află. [...] Există o mulțime de oameni la care Evanghelia nu va ajunge niciodată dacă nu le este dusă de cineva.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, p. 229

Ideea aceasta, a căutării oamenilor, este ilustrată prin câteva metafore:

1. Păstorul lasă cele 99 de oi în staul și pleacă în căutarea unei singure oi rătăcite (vezi Matei 18:10-14). Isus spune pilda aceasta după îndemnul de a nu defăima „nici măcar pe unul din acești micuți”. „Micuții” pot fi copiii sau creștinii imaturi. Dacă se întorc în lume, noi suntem datori să-i căutăm și să-i aducem înapoi la El cu iubire.

Pilda aceasta ne transmite aceeași idee ca textele de mai sus: să fim proactivi, să pornim în căutarea celor pierduți, să facem efortul necesar pentru a ajunge la ei. Rareori se întâmplă ca o persoană să ne oprească pe stradă și să ne spună: „Spune-mi despre Dumnezeu, despre mântuire, despre adevăr.”

2. „Metoda lui Hristos” de a ajunge la inima celor pierduți „nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade” - Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 98. Nu cumva noi avem tendința de a ne ocupa doar de „roadele” de pe crengile mai joase – de oamenii care ne împărtășesc deja convingerile creștine? Ce facem însă pentru „roadele” de pe crengile mai înalte – pentru oamenii care n-au auzit deloc despre Dumnezeu, pentru ateii, musulmanii, evreii, hindușii, budiștii etc.? Pentru cei de orientare creștină, adventismul este relevant, în general, dar trebuie să urmărim să le vorbim despre Isus și celor care au o altă orientare religioasă.

Marti, 6 septembrie – De la „pierdut” la ucenic

Uneori, membrii unei biserici vor să organizeze programe pentru a răspunde nevoilor societății, în domenii precum sănătate, familie, administrarea banilor, gestionarea conflictului etc., și se întrebă: „Ce i-ar putea ajuta pe oameni să treacă de la starea de «pierduți» la aceea de ucenici ai lui Isus?” Mai potrivit ar fi să întrebăm: „Cine i-ar putea ajuta?”, iar răspunsul este: „Tu!” „Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și iubit.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, ed. 2010, p. 356. Bisericile care reușesc să mențină interesul vizitatorilor la un nivel ridicat de la un eveniment la altul și de la un program la altul sunt binecuvântate cu membri care Îl iubesc cu adevărat pe Dumnezeu și care sunt dornici să cultive prietenii durabile. Există însă și membri care sunt nepăsători față de vizitatori, chiar apatici, și care, în felul acesta, pot afecta grav misiunea bisericii. „Domnul nu lucrează acum pentru a aduce multe suflete la adevăr din cauza membrilor bisericii care n-au fost niciodată convertiți și a acelor care au fost cândva convertiți, dar au apostat. Ce influență vor avea acești membri neconsacrați asupra noilor convertiți? Nu vor face ei oare fără efect solia dată de Dumnezeu și pe care poporul Său trebuie s-o vestească?” - Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 6, p. 371

3. Citește Luca 19:1-10. De ce a fost nevoit Zacheu să se cațere într-un pom? Ce lecții desprindem din întreaga relatare?

Gândește-te cum ar fi stat lucrurile dacă oamenii care stăteau în calea lui Zacheu ar fi remarcat dorința lui de a se apropia de Isus și l-ar fi invitat cu amabilitate, pe acest „păcătos”, la picioarele Mântuitorului!

Noi, cei care stăm în jurul lui Isus, ar trebui să fim atât de „contaminați” de iubirea Sa pentru omenirea păcătoasă și sărmană, încât să-i „molipsim” și pe alții. Dacă suntem profund conștienți de dragostea lui

Dumnezeu și de harul Său pentru niște păcătoși ca noi, atunci vom fi preocupați să îi căutăm pe cei „scunzi” din punct de vedere spiritual și să îi conducem, cu dragoste, la Hristos.

Cum te porți cu vizitatorii din biserică ta? Ești preocupat să stai de vorbă cu zi sau îi ignori, gândindu-te că se va ocupa altcineva de ei? Ce spune despre tine răspunsul dat și ce schimbări ar trebui să faci?

Miercuri, 7 septembrie – Apelul de a-L urma pe Isus

Isus și ucenicii Săi îi vindecau pe oameni și apoi le îndreptau gândul spre lucrurile veșnice. (Vezi Ellen G, White, *Divina vindecare*, ed. 2010, pp. 12-13.) Mark Finley subliniază că aceia care nu le vorbesc oamenilor despre Dumnezeu sunt vinovați de malpraxis spiritual. Metoda de evanghelizare a lui Isus era aceea de a răspunde la nevoile cele mai urgente ale oamenilor. Aceasta este lucrarea misionară medicală. El nu Se mulțumea să le vindece doar trupul. Ținta Lui pentru ei era viața veșnică. Lucrarea misionară medicală nu începe neapărat cu apelul de a-L urma pe Isus, dar, în final, la acesta trebuie să ajungă. Dragostea pentru oameni ne va constrânge să le oferim tot ce le dăruiește Isus.

Dar poate că-ți spui: „Sunt dispus să împlinesc prima parte a metodei lui Isus, dar nu și această ultimă parte, legată de apelul de a-L urma pe Isus. Eu nu am darul acesta.” Dacă vei împlini prima parte, vei fi uimit să constăți că-ți va veni ușor să le vorbești despre Mântuitorul – că va fi un lucru natural și mai simplu decât ai crezut, deoarece ai reușit să pregătești bine terenul inimii lor.

Pe măsură ce începi să-i cunoști pe oamenii cărora le slujești, profită de ocaziile de a le vorbi despre credința ta și despre ce înseamnă Domnul pentru tine. Caută ocazii de a aborda subiecte spirituale. Pune-le întrebări despre familia lor, despre ocupația lor și despre religia lor și, în felul acesta, vei putea să le prezinți mărturia ta personală.

Mărturia personală poate avea un rol decisiv pentru că nu faci niciun fel de presiuni asupra lor, iar ei nu se simt amenințați. Nu le ții o predică, ci pur și simplu le povestești despre ce a făcut Isus în viața ta.

4. Citește Faptele 26:9-27, unde apostolul Pavel își prezintă mărturia personală înaintea împăratului Agripa. Ce învățăm de aici despre cum să le dăm altora mărturie despre Isus?

Observă diferitele etape ale mărturiei: Mai întâi, Pavel a povestit cum era el înainte de a-L cunoaște pe Domnul. Apoi, a descris experiența convertirii sale. Pe urmă, a arătat ce a făcut Dumnezeu în viața lui de atunci încolo. În final, i-a adresat împăratului un apel.

Ai o experiență cu Domnul, chiar dacă nu este la fel de spectaculoasă ca aceea a lui Pavel? Cum îți poți forma obiceiul de a le vorbi altora, la momentul potrivit, despre experiența ta?

Joi, 8 septembrie – „Căutați, și veți găsi!”

5. Citește Apocalipsa 3:20, Matei 7:7,8 și Ioan 1:12. Care este ideea comună a acestor trei pasaje și ce ne spun ele despre ce înseamnă să-L căutăm și să-L găsim pe Domnul?

Textele acestea ne transmit ideea că oamenii trebuie să ceară, să caute și să fie deschiși să-L primească pe Isus. Pe de altă parte, în Apocalipsa 3:20, Isus este Cel care stă la ușă și bate pentru ca omul să-I deschidă și să-L primească înăuntru.

Nu există nicio contradicție aici, Domnul intervine la inima oamenilor, prin puterea Duhului Sfânt, și îi atrage la El, poate fără ca ei să fie conștienți de acest lucru. De multe ori, ei caută ceva ce viața nu le oferă. Ce privilegiu avem să fim atunci alături de ei, să le indicăm direcția corectă și să-i ajutăm să-și dea seama ce anume caută!

Realitatea este că Isus poate bate, prin tine, la „ușa” vieții oamenilor din localitatea ta și oricine deschide ușa și Îl primește va primi și binecuvântările care-L însoțesc (Apocalipsa 3:20; Ioan 1:12). În același timp, El îi invită pe urmașii Săi să ceară, să caute și să bată la ușa Sa, ca să primească „darurile bune” ale Împărăției Sale (Matei

Atunci când Duhul Sfânt îți arată că o persoană este pregătită să-L primească pe Hristos, pune-i această întrebare: „Ai vrea să ne rugăm împreună ca să-ți deschizi inima pentru Isus Hristos și să devii un membru al familiei Sale?”

Avem nevoie de discernământ spiritual ca să recunoaștem momentul adecvat pentru adresarea apelului; altfel, riscăm să-l adresăm fie prea repede, fie, lucru poate chiar mai regretabil, prea târziu. Poate că unii stau în cumpănă, între viața veșnică și pieirea veșnică, și așteaptă să fie împinși de la spate ca să ia o decizie pentru Domnul. Noi trebuie să observăm aceste situații, conștienți fiind de responsabilitatea noastră sfântă.

Vineri, 9 septembrie – Studiu suplimentar

Pentru a afla mai multe informații despre subiectul acestui studiu, citește Psalmii 77:20; Osea 11:41; 2 Corinteni 5:11-21; din cartea *Divina vindecare*, de Ellen G. White, capitolele „Dând învățătură și vindecând”, pp. 95-99, și „Ajutor în viețuirea zilnică”, ed. 2010, pp. 355-357; din cartea *Parabolele Domnului Hristos*, capitolele „Acest Om îi primește pe păcătoși”, pp. 132-143, și „La drumuri și la garduri”, ed. 2006, pp 160-174.

Era într-o biserică un tânăr care-L iubea pe Domnul și dorea să le vorbească și altora despre Isus. Fiind o persoană comunicativă și charismatică, mărturia lui era puternică. Oamenilor le plăcea să-l asculte. Exista totuși o problemă: îi era teamă să facă apelul final. Ceilalți membri ai bisericii au fost surprinși de lucrul acesta, pentru că îl știau foarte curajos și dornic să vorbească despre credința lui. Când l-au întrebat care era motivul, el a răspuns că adresarea apelului nu era darul lui. Lui îi plăcea să semene sămânța și îi lăsa pe alții să culeagă roadele. După un moment de gândire, le-a mărturisit că cel mai mult se temea de respingere. Se simțea nevrednic să fie martor pentru Domnul (ceea ce este un lucru bun) și se temea că nu va răspunde nimeni la apelul lui. Membrii bisericii i-au explicat că mărturia creștină nu este despre noi, ci despre Isus. Noi suntem și vom fi niște martori nedesăvârșiți. Deși, cu rugăciune și cu iubire, le putem arăta oamenilor calea spre Isus, noi nu putem lua locul Duhului Sfânt, singurul care poate convinge și converti. Rolul nostru este de a fi canale prin care dragostea lui Hristos să ajungă la alții.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Ezra 9 - Neemia 5

1. Ce s-ar fi întâmplat cu aceia care nu ar fi venit la adunarea din Ierusalim?
2. Ce a făcut Neemia, pe timp de noapte, în Ierusalim?
3. Cum îi încuraja Neemia pe cei care lucrau pe zid?
4. De ce i-a muștră Neemia „pe cei mari și pe dregători”?

Calea către Hristos, capitolul 2

5. Ce mijloace au fost puse în slujba mântuirii oamenilor?